961215

Mina skolår.

Den absolut mest nervösa dagen i mitt liv är den dagen då jag började skolan. Mamma följde med mig och jag höll henne i handen nästan hela tiden. När vi kom in i vårt klassrum så satt jag mig ner bakom en bänk och tittade runt. Efter det så hördes en röst som sa "Hej och välkomna till min klass. Det var Majvor, min fröken. Hon stod där framme i princip en kvart och förklarade vad vi skulle göra dessa tre åren vi hade framför oss. När hon hade pratat klart så skulle vi gå en

liten runda för att titta var dom olika grejerna fanns. Vi tittade på biblioteket som var väldigt litet, vi tittade på matsalen som bara bestod av en serveringsdisk för vi skulle äta inne i våra klassrum. Efter denna "trevliga" rondtur så gick vi tillbaks till klassrummet, pratade lite till och sen gick vi hem. Min första skoldag av 9 år i grundskolan var slut. Dagen därpå gick jag till skolan själv och Majvor gav oss böcker som vi skulle ha i våra bänkar. Alla hade hittat en plats och

efter bokutlämningen så gjorde alla var sin namnlapp som skulle stå på bänken hela tiden. Vi fick gå ut och ta lite rast när vi gjort våra namnskyltar och då träffade jag ViktorP och HenrikF. Vi blev kompisar direkt. En liten stund senare ringde klockan in. Vi fick ta upp våra matteböcker och börja räkna, Majvor hjälpte oss när vi räckte upp handen. Tiden gick och vi lärde oss mer och mer. Efter en tid så bildades det gäng i klassen både bland killar-na och tjejerna. Jag ville inte gå med i något gäng och därför

så blev jag mobbad från 1:an →
4:an och lite i 5:an. Den enda
th
Majvor gjorde åt saken var att
säga till mig att "är man med i
leken får man leken tåla". Detta
gjorde att jag mådde sämre och
sämre och många dagar gick jag
hem. Men jag klara mig och 3 år
hade snart passerat. Min första
lärare i mellanstadiet hette Niklas
och han var en mycket bra
lärare men han bodde i Landskrona
och i slutet av 4:an så hittade
han ett jobb där som han av
personliga skäl tog. Under tiden
som rektorn letade efter en ny

lärare till oss så hade vi en massa vikarier som t.ex. Annemarie eller "Annsan fosil" som vi kallade henne. Efter Annsan så kom Leni, en lärarinna som snabbt försvann p.g.a magsår. Rektorn började jaga en ny lärare och vi fick fler vikarier. Efter ett par veckor så kom det en ny lärare, han hette Paolo Mourinho och han är den absolut bästa läraren jag någonsin haft. Han fick ordning på klassen och han hjälpte alla allt vad han kunde. Han är för den delen enhetschef på Videsjö nu för

tiden. Vi fick veckoplaneringar som vi skulle följa. Vi åkte på en klassresa till Göteborg i slutet av 6:an och vi gick på Liseberg m.m. När vi slutade 6:an så fick vi var sin bok och en glass av Paolo och vi tackade honom för den här tiden med en enorm blomkorg som innehöll blommor, vin o.s.v. Sommaren gick snabbt och innan jag visste ordet av så började jag 7:an. Mina mentorer som dom kallas hette Leif Järhl och Kristina "Kikki" Dal. Det var lite ovant här i början för man hade lektionerna i olika salar
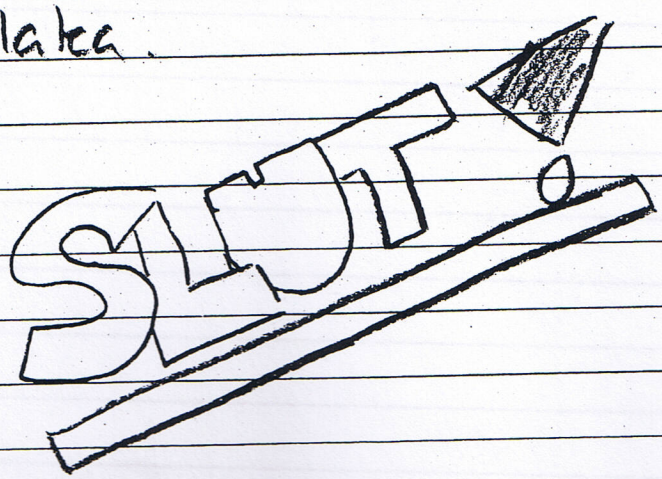
och man hade verkstadstid, musik m.m. Efter ett par veckor så hade jag lärt mig systemet med salar, verkstadstid, mentorer o.s.v. Jag går nu i 9:an och jag slutar snart grundskolan vilket ska bli skönt men samtidigt lite tråkigt. Det jag tänker på först när jag tänker på min skolgång är alltså helt klart lärarna/lärarinnorna. Dom bra och dom dåliga, dom snälla och dom elaka.